

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

135. Gärdslösa (Enängen), Kumla sn, Lysings hd.

Pl. XLIV. Fig. 2.

Litteratur: B. 928; L. 1192; W. 194, 197; P. A. Säve, *ATS*, I, s. 115; *Reseber.* 1861, s. 99, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1873, II, s. 58, teckning s. 59; Teckning av L. C. Wiede i top. ark.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra* (1880), s. 4, teckn.

Vid mitt besök 1904 fann jag runstenen invid föregående, såsom den ock anträffats av P. A. Säve, L. G. Wiede och C. Nordenskjöld. Den restes på samma gång som Ög. 134. Då stenens ort i B. 928 angives som »O hot i Kumbla Sockn», beror detta troligen på missförstånd av: »och uti Kumbla Sockn».

Ämnet är granit. Höjden före stenens resning 1,68 m, efter 1,09 m, största bredden 74 cm. Slingans bredd 9–10 cm.

Inskriften börjar med ett kolon, som förut ej iakttagits. Första namnet är **skaukr**, icke **skauir**, r. 5 **k** är alldeles tydlig, om än bistaven är grundare än staven. Efter **asur**: följer **reisþu** med tydligt **e**, icke **raisþu**. I *eftir* är pricken på **e** mindre utpräglad, men en utvidgning av staven finnes 3 cm uppifrån, 4 cm nedifrån. Den avlidnes namn är **kak**; längs högra sidan av bistaven till det sista **k** sträcker sig en stor avflagning åt höger.

Inskriften är alltså följande:

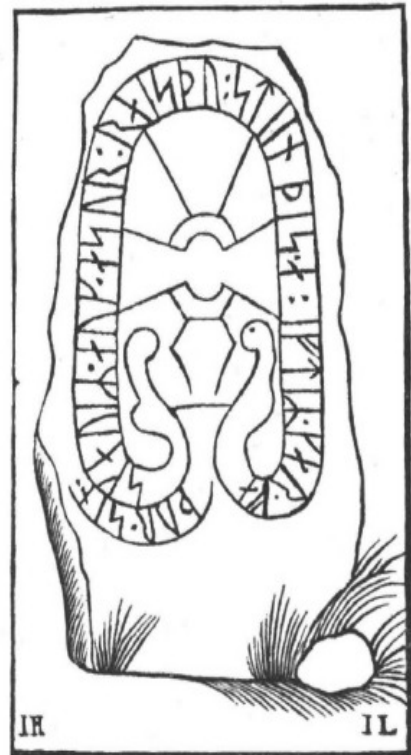
:skaukr · auk : asur : reisþu : stein : þisa : eftir · kak · faþur · sin ·

5 10 15 20 25 30 35 40

Namnet **skaukr** är annars okänt. Måhända kan det uppfattas som **Ska-ungkr*, en nordisk motsvarighet till fsv. *Skæving*, som Lundgren, *Om fsv. personnamn på -ing och -ung* s. 11 anför som binamn och troligen med rätta anser vara tyskt namn, i det han jämför ty. *Scaf-hilt, -leich, -wat*.

Till **kak** svarar fsv. *Kagus* S. D. I, 79 (1100-talet) samt *Kakir* S. D. III, 88, se Lundgren, *Personnamn*, s. 145, 91.

Översättning: Skaung och Assur reste denna sten efter Kag, sin fader.

B. 928.

2. Ög. 135. Gärdslösa.